

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 8

CLEVELAND, OHIO, MONDAY MORNING, JANUARY 11TH, 1932

LETO XXXIV — VOL. XXXIV

Zanimive vesti iz življenja naših ljudi širom ameriških mest

V Bellevue bolnici v New Yorku je umrl rojak John Volkar, po poklicu natakari in star 49 let. Doma je bil iz Kamnika. V Chicagi je umrl rojak Matija Videtič, star 42 let. Bolehal je nad štiri leta na jetiki. Pogreb se je vršil 6. januarja. Raniki zapuščata starše, dve sestri in dva brata.

Slovenec v Clevelandu in v Lorainu, Ohio, dobro poznani rojak Anton Svet, se je pred tremi tedni smrtno ponesrečil v avtomobilu na Jesenicah na Gojenjskem. Doma je bil iz Rakeka. V Lorainu je imel dalj časa trgovino z mesom, v Clevelandu je pa vodil gostilno na Norwood Rd.

Iz Oregon City, Oregon, poročajo Slovenci, da so za Božič tam slišali po radio slovensko pesem "Po jezeru bliz Triglava." Peli so jo takozvani "Balkan Mountain Men" v New Yorku. Njih petje je oddajano po radio, ki se sliši po vsej Ameriki.

Pred kratkim je zadel v premeorovu v Cannon City, Colo., nesreča dva slovenska rojaka in sicer Frank Plautza in Louis Pirca. Oba sta delala pri stroju, nad katerega se je vsula plast premoga. Oba sta dobila zelo hude poškodbe.

V bolnici v Cannon City, Colo., se nahaja rojak Frank Čadež, katerega je zadel avtomobil na cesti, ko se je ponoči vračal domov.

Napadeno dekle

Ko se je sinoči Miss Josephine Lokar, 23 let stara, stanujoča na 695 E. 162nd St. vračala proti svojemu domu, je bila v bližini svoje hiše napadena od treh mladih surovin. Eden jo je stisnil za vrat in položil roko pred usta, da ne bi mogla kričati, toda neustrašeno dekle je pograbilo z zobmi roko napadalca, zobje so se zasadili v prste surovine, ki je zakričal od bolečine. Medtem je pa tudi Miss Lokar kričala na pomoč, breala in otepala okoli sebe, da so lopovi pobegnili, zlasti ko se je približala Miss Ana Rokavec, 705 E. 162nd St. s svojim spremljevalcem. Miss Lokar je dobila nekaj poškodb. Policija je kmalu potem polovila suroveže, katerih pa Miss Lokar ni mogla ali ni hotela spoznati. Izjavila je, da se v dotični okolici dosledno dogaja enaki napadi. V kratkem času je bilo napadenih 10 deklet v tamojšnji okolici. Policija bo odslej posvetila posebno pozornost temu kraju.

Rojak umrl

V nedeljo zjutraj je umrl rojak Paul Trcha, star 73 let, stanujoč pri sinu na 14500 Sylvia Ave. Tu zapuščata 2 sina, pred meseci mu je pa umrla soproga. Tu je bival 27 let. Pogreb se vrši v torek zjutraj v Marijino cerkev na Holmes Ave. pod vodstvom Jos. Zele in Sinovi. Bodi ranikemu ohranjen blag spomin!

John Oblak je zdrav

Naš poznani slovenski ekspresman John Oblak je zopet zdrav in prav rad vas bo selil ali kaj drugega prepeljal za vas, samo pokličite ga. Nas prav veseli, da se je Johnu vrnilo zdravje. Mr. Oblak stanuje na 1161 E. 61st St.

Peter Witt

Peter Witt je izjavil, da bo zmagal pri volitvah 16. februarja, čeprav se demokrati in republikanci združijo proti njemu.

Mehikanski katoliški duhovni tožijo državno upravo na sodnijah

Mexico Ciudad, 9. januarja. Katoliki v Mehiki so na postaven način začeli boj proti mehiškanski vladi, ki je začela izvrševati najnovejšo postavbo, ki se tiče glavnega mesta Mehike, in ki pravi, da sme biti le en katoliški duhovnik za vsake 50,000 prebivalcev. Včeraj je pet duhovnikov na petih različnih sodnijah zaprosilo za sodno prepoved proti vladi, da se ji zabrani izvrševati to najnovejšo postavbo. Duhovni so se tozadevno prej posvetovali z nadškofom Diazom, ki je vodja katoličasov v Mehiki. Voditelji katolikov so mnenja, da bodo do prinesli na sodnijah dokaze, da se vlada ni ozirala na potrebe naroda, ko je dotično postavbo vpejala, da je torej dotična postavba protinarodna in se ne more spoštovati. Dotična postavba je proti-ustavna, ker ropa mehiškanskim državljanom njih ustavne pravice. Ustava republike Mehike garantira polno versko svobodo vsem svojim državljanom, in če slednji ne morejo izvrševati svojih verskih dolžnosti, se ji s tem krši osebna svoboda. Včeraj so bili aretirani trije duhovniki, ki so hoteli izvrševati službo božjo.

Slovenska umetnica

Mrs. Olga Gerzel-Mesnar bo priredila razstavo svojih umetniških slik v St. Clair javni knjižnici, pričenši 12. januarja, to je, jutri. Mrs. Gerzel-Mesnar je odlična naša mlada umetnica, ki se je odlikovala že v East Technical višji šoli, in je pozneje graduirala iz Cleveland School of Art. Kot učenki na umetniški šoli je bila prisojena druga nagrada na slikanju scenerij in pokrajini. V desiginih je dobila prvo priznanje. Letos je umetniški muzej v Clevelandu sprejel krasno sliko pokrajine, delo Mrs. Mesnar, da jo pozneje vporabi na umetniški razstavi, ki se bo vršila v maju mesecu v umetniškem muzeju. Stotine najboljših ameriških in drugih umetnikov bo tedaj navzočih. Mrs. Olga Gerzel-Mesnar danes spopolnjuje svoje talente v umetnosti na John Huntington zavodu, kjer študira višja umetniška dela. Je dobro poznana v naših slovenskih krogih, in njena mična slika, podarjena uredništvu pred mnogimi leti, še danes krasi naše uredniške prostore.

Ali bo delo?

Angleški časopisi poročajo te dni, da so razne tovarne v mestu dobile velika naročila za razne avtomobilske dele, in da je zlasti Ford poslal velika naročila. Tovarne, ki so baje dobile naročila, so: Thompson Products Co., National Acme Co., Midland Steel Products Co., Geometric Stamping Co., Chase Brass & Copper Co., Eaton Axle & Spring Co. in The Cleveland Hardware Co. V vseh teh tovarnah so zaposleni naši ljudje. Enaka poročila so prišla že večkrat v javnost, toda so se kmalu zgubila v prahu.

Letna seja

Delničarji Slovenskega Narodnega Doma v Newburgu imajo svojo letno sejo dne 17. januarja, točno ob 2. uri popoldne. Vabijo se k prisotnosti vsi delničarji in delničarke.—Tajnik.

* Angleški kralj je dobil napad influence.

Miller govori nocoj v Grdinovi dvorani

Ljuta borba, ki se je vršila tekom zadnjih deset dni v Clevelandu med petimi kandidati za župana, bo ponehala nocoj večer, in jutri bo pohlito 240,000 registriranih državljanov v Clevelandu v volivne koč, kjer bodo izvršili svojo ustavno pravico in dolžnost ter oddali glas za onega moža, o katerem so prepričani, da bi bil najboljši župan mesta, zlasti v današnjih kritičnih časih.

V nedeljo je grmel kandidat Peter Witt v mestni dvorani proti vsem štirim nasprotnikom. Govoril je mnogo, povedal ni dosti. Lažje je govoriti, kot dokazati. Dasi Petru Wittu ni moglo-če dokazati, da bi bil neiskren, vendar on raje govori, kot dela, raje obljublja, kot izpolni. Peter Witt je v službi Van Sweringena železniških interesov, in je neodvisni kandidat za župana. Ima mnogo pristašev zlasti med radikali.

I. O. Ford je kandidat komunistične stranke. On pravi, da je edini pravilni zastopnik delavstva, dočim unijski delavci trdijo, da je edini Morgan, republikanec, pravi kandidat za delavce. Ford, komunist, prerokuje sijajno zmago jutri pri volitvah.

Kandidat republikanske mašine, kandidat, ki reprezentira vse, kar je bilo slabega in neznosnega zadnja leta pri mestni vladi, je republikanec Daniel Morgan. Njega je izbral razpiti bos republikancev, Maurice Maschke, da kandidira za župana. Maschke je imel kontrolo v City Hall v Clevelandu zadnjih 15 let. Kaj pomeni ta kontrola, ste čitali v časopisih. Prazne blagajne, politične perversnosti, oblast zamorcev, škandal za škandalom, cele vrste republikanskih politikarjev v ječah. Ljudstvo komaj čaka, da bo konec tega in da izvoli drugega moža. Pričakuje se, da bodo nasprotniki Morgana dobili trikrat toliko kot Morgan.

Nemčija je odpovedala točke mirovne pogodbe

Paris, 10. januarja. Nemška vlada je naznanila, da ji je nemogoče nadalje plačevati vojno odškodnino in politične dolgov, ter je s tem odpovedala dotične točke Varsaillske mirovne pogodbe. Francija je bila vsa iznenadena radi tega nemškega ukrepa, in je prvi trenutek francoska vlada izjavila, da nikakor ne sprejme nemške odpovedi. Ta nemška odpoved je pretresla ves svet, in pričakuje se značilnih političnih dogodkov prve vrste. Reparatcijska konferenca narodov, ki bi se imela v kratkem vršiti v Lausanne, je s tem seveda odveč. Prizadet bo ves svet, kajti ako Nemčija ne more plačati, ne more tudi Francija plačati Ameriki. Francija bo naredila skrajni pritisk, da prisili Nemčijo k plačilu. Smatra se pa, da je to začetek splošnega črtanja vseh vojnih dolgov.

Milijonar Mather

V Clevelandu je pred nedavnim časom umrl znani milijonar Mather. Te dni so odprli njegov testament, iz katerega je razvidno, da je zapustil \$8,500,000, večinoma svoji družini, precej pa tudi raznim dobrotelnim zavodom.

Eden izmed kandidatov je tudi kronični črnogled, stari doktor Walz, ki je včasih demokrat, včasih republikanec, včasih neodvisen, kot mu kaže. Tudi on je zašel to pot v kampanjo, sam ne ve zakaj in kako. V kampanji je, in pričakuje, da bo izvoljen z veliko večino glasov.

Končno je kandidat tudi državni pravdnik Ray T. Miller, mladi in energični borec za ljudske pravice, vreden naslednik nepozabnega Johnsona. Kaj zna, je pokazal v par letih kot državnih prosekutor. Ne ustraši se nikdar in nikjer. Skozi tri leta je iskal krivoprišežnike, sleparje, tatove ljudskega denarja in jih gonil v ječe. Pred Millerjem se to ni godilo, in Miller bi to delo rad nadaljeval, toda je prišel na konec svoje moči. City Hall mu je zaprt dosedaj. Zato se je obrnil na državljan v Clevelandu, da mu odprejo pot tja. Na njega se narod zanese, kajti kar on reče, to izpolni in je pribito.

Njegovo ime je postalo strah črnim elementom, krivoprišežnikom in tatovom javnega denarja.

YZOREC GLASOVNICE CITY OF CLEVELAND Special Primary Election

- Mark only with black lead pencil.
- To vote for a person mark a cross (X) in the square to the left of the name of the person for whom you desire to vote.
- If you tear, deface or wrongly mark this ballot return it and obtain another.

For Mayor (Vote for not more than one)
DANIEL E. MORGAN
F. W. WALZ
X RAY T. MILLER
I. O. FORD
PETER WITT

Republikanci zgubili prvi boj vkongresu

Washington, 10. januarja. Demokratska večina v kongresu je doživela svojo prvo večjo zmago v kongresu napram Hooverju. Z 214 glasovi proti 182 so demokrati glasovali, da se odzve predsedniku oblast zviševati tarif, poleg tega, da se skli-če mednarodna konferenca za znižanje mednarodne colnine. Nova postavba vzame predsedniku nemudoma pravico spremenjati tarif. To pravico ima sedaj samo kongres. Predlog gre sedaj v senat, kjer bo tudi sprejet. To je prvi korak v boju proti depresiji.

Potter umor

"Umor bivšega mestnega councilmana je sramotni pečat, ki kaže na republikansko politično mašino v Clevelandu. Toda ta sramotni madež ne bo ostal nemeščevan. Ne bo dolgo, ko bo nekoga prišla vest, pa bo šel in cvadil prave krivice, in visoko vplivne osebe danes se bodo nahajale na poti v zapore radi tega umora." Tako se je izjavil Rev. Ormon de Parker, pastor neke zamorske cerkve v Clevelandu.

* Albanija je kupila na Angleškem pet vojnih zrakoplovov.

ja, tatovom ljudskih davkov. Zato so napeli vse sile, da ga porazijo pri volitvah. Raje ne vemo koga, samo Millerja ne, pravijo črni elementi!

In to je vzrok, da je "Ameriška Domovina" se obrnila in korakela z Millerjem v tej kampanji. Ker je Miller takoj pri nastopu svojega urada kot državni pravdnik, priznal Slovence. Imenoval je namestnika državnega pravdnika — Slovence. Miller kot državni pravdnik ima samo 20 ljudi v uradu. Kot župan bi imel 10,000 uslužbencev. Koliko bo naredil Miller za naše ljudi, si lahko mislite!

Nocoj večer bo govoril Ray T. Miller v Grdinovi dvorani slovenskim in hrvatskim državljanom. Stopil bo pred narod in natančno povedal kako in kaj. In njegova beseda ni zahrbtna, je odločna, direktna, poštna in vam seže v srce. Pridite na shod nocoj večer in pozdravite bori- telja za ljudske pravice, človeka, ki vas pozna in vas bo poznal.

Na shodu nocoj večer bo predsedoval novo izvoljeni vodja državljanov v 23. vardi, Mr. Frank J. Lausche. Govorili bodo tudi mnogi drugi odlični govorniki. V dvorani bodo nameščeni radio mikrofoni in električni zvočniki, ki bodo nosili glas po vseh dvorinah tako, da bo vsakdo lahko natančno slišal. To bo zaključni shod v tej kampanji.

Jutri pa, ko pridete v volivno koč, naredite križ pred imenom Ray T. Miller. Menda je pri- šlen enkrat čas, da pridejo Slovenci do polnega upoštevanja, ako tudi Slovenci v sklenjenih vrstah glasujejo za enega kandidata, ki ima največjo možnost, da bo izvoljen od naroda. Tudi če doslej niste nameravali mo- goče voliti za Millerja, apeliramo na vas, da jutri oddaste svoj glas za njega. Bodite prepričani, da ste narodu kot takemu storili največjo uslugo

Miller, Witt, Morgan, kdo bo izvoljen?

Računajte kakor hočete za- pleteni politični položaj v Clevelandu, nihče ne more z gotovostjo povedati, katere dva kandidata bosta dobila največje število glasov pri volitvah jutri. Trije izidi primarnih volitev so mogoči: Ali preostane Miller in Morgan, ali pa Morgan in Witt ali pa celo Witt in Miller. Vse to je lahko mogoče. Računa se, da bo nad 200,000 glasov oddanih jutri, in da bodo glasovi za posamezne kandidate tako tesno skupaj, da se do zadnjega ne bo vedelo, katere dva sta dobila največ glasov. Omenjeni trije kandidati bodo mogoče le par stotin glasov narazen v torek večer, ko bo končano štetje. Witt pravi, da bo gotovo izvoljen, Miller je siguren za izvolitev, Morgan pa nobenega dvoma ni- ma. Tako vidimo položaj, ki se bo razbistril šele jutri večer okoli osme ure.

Komunist Ford

Komunistični kandidat za župana, I. O. Ford, namerava v pondeljek peljati četo brezposelnih pred City Hall, kjer bodo zahtevali, da mestna zbornica upe- lje zavarovalnino proti brezposelnosti.

Zvezna vlada je aretirala 30 vladnih stražnikov radi silne podkupnine

New York, 9. januarja. Vlada je dala aretirati 30 obrežnih stražnikov z raznih ladij, ki stražijo obalo pred butlegerji, od katerih so baje v kratkem času prejeli nad en milijon dolarjev, da so zatisnili oba očesa, ko so butlegerji razkladali pijačo iz svojih parnikov na obrežje. Med aretiranimi so tudi en po- veljnik ene stražne ladje in več častnikov. Več obrežnih stražnikov je že priznalo, da so pre- jeli podkupnino v zameno za do- voljenje izkladanja opojne pijače. V zvezi s tihotapci z opojno pijačo so bili tudi mnogi tiho- tapci, o katerih se trdi, da so te- kom zadnjih treh let z tajnim dovoljenjem obrežnih stražnikov izkrcali opojne pijače nad \$10,000,000 vrednosti. Vsi obtože- ni obrežni stražniki, ki so bili aretirani, in ki spadajo k vojni mornarici Zedinjenih držav, bo- do prišli pred vojaško sodišče, kjer se bodo morali zagovarjati. Preti jim kazen od 20 do 40 let ječe, ker so prelomili svojo prisego.

Po toči zvoni

Republikanski kandidat za župana Daniel Morgan, pripoveduje, da svojih shodih, daje največji problem Clevelanda skrbeti za brezposelne. To je lepo in pravi- lno, toda kje je bil Morgan te- kom 22 mesecev, ko je bil načel- nik mestne vlade, iz katerega ga je pregnalo ljudsko glasovanje pred nekaj meseci. Ko je bil Morgan mestni manager je ne- prestano pridigal da mesto nima denarja, da je mestna blagajna prazna, da se bodo morale plače znižati. In ko je bil Morgan mestni manager so hodili brezpo- selni v City Hall, tam so pa bili sprejeti po močnih policistih s količki v rokah, katere je pokli- cal Morgan na pomoč. Mr. Mor- gan je imel priliko in čas, da skr- bi za brezposelne, toda narod je sprevidel, da ni znal vršiti svoje dolžnosti, zato ga je pri novem- berskih volitvah odslovil.

Smrtna kosa

V soboto večer je nagloma pre- minula Mary Trebec, roj. Arko, stara 47 let, 15805 Waterloo Rd. Tu zapuščata soproga in sestro Mrs. Znidaršič ter več sorodni- kov. Ranjka je bila dobro po- znana med Slovenci, in je s so- progom dolgo vrsto let vodila čistilnico oblek in bila zelo akti- vna na društvenem in narodnem polju. Bila je članica društva Lunder-Adamič, št. 20 SSP, društva Svob. Slovence št. 2 S. D. Z., društva Friendship Grove, št. 125 WC. in članica Soc. kluba, delničarka S. N. Doma in S. D. Doma. Doma je bila iz Do- lenje vasi pri Ribnici, in je bi- vala tu 26 let. V starem kraju zapuščata mater in še staro mater. Pogreb se vrši v sredo popoldne ob 2. uri iz hiše sestre na 1267 E. 170th St. pod vodstvom Jos. Zele & Sinovi. Prizadeti družini naše globoko sožalje!

Volivne koč

Na volivni dan so odprte vo- livne koč od pol sedme ure zju- traj do pol sedme ure zvečer. Kdor je ob pol sedmih zvečer pri volivni koči, ga morajo še spu- stiti noter, da voli. V 23. vardi je mnogo novih slovenskih vo- livnih uradnikov, katere je na- mestil v njih uradih Mr. Frank J. Lausche kot vodja našega po- litičnega gibanja v naselbini. So vsi zanesljivi ljudje.

Senatorji zahtevajo dobro pivo v borbi proti butlegerjem

Washington, 9. januarja. — Razne priče so danes pred se- natnim preiskovalnim odborom glede prohibicije pričale, da je absolutno potrebno, da se vpe- lje 4 procentno pivo, da se s tem odpravi bolj "trda pijača" in da se ustavi "triumfalni pohod but- legerjev." Senator Hiram Bing- ham iz Connecticuta in neki zdravnik sta jako priporočala, da vlada nemudoma upelje dobro pivo. Med suhači sta pa bila navzoča Dr. Scott McBride, na- čelnik suhaških organizacij v Ameriki, in metodistovski škof James Cannon, ki je zapleten v razne volivne skandale in bo to- žen od vlade Zedinjenih držav. Obilno je bila zastopana pri za- slišanju organizacija "Cru- saders." Senator Bingham je zlasti priporočal 4 procentno pi- vo kot "zdravilna in potrebna pijača." To pivo bi se lahko pridajalo samo v restavrantih in hotelih zaeno z naročilom hra- ne, da se potolaži strah onih, ki se bojijo, da bi morebiti zopet se odprle gostilne. Prečital je tudi pismo ravnatelja slavne Yale univerze, v katerem prosil, da se upelje pivo, da dijaki na univerzi ne bi povzili toliko žga- nja in bi raje pili pivo. Rekel je, da 4 procentno pivo ni opoj- no, in bi moral človek povziti 10 kvortov, predno bi čutil posledice. Delavce, ki zjutraj povzije samo čašo kave, opoldne ima pri- grizek, zvečer pa po trdem delu in pri obilnejši večerji bi goto- vo z veseljem rad povzil postav- nim potom steklenico dobre pi- ve, je rekel senator Bingham.

Na dan volitev

Policijski načelnik Matowitz je poslal vsem policistom, ki bo- do na volivni dan imeli delo oko- li volivnih koč, navodila, naj pri- nesejo s seboj svojo kosilo in ve- čerjo, ker na volivni dan ne bo- do smeli prej zapustiti svojih prostora, dokler ne bo glasova- nje končano in glasovi preštet. Pričakuje se pa, da se bo kmalu po zaključku glasovanja zvedelo za rezultat. Kajti vsak volivec bo imel samo eno glasovnico v rokah, treba mu bo narediti en sam križ, pa je gotov. Glasova- nje bo šlo torej nenavadno hitro naprej, in se pričakuje, da se bo ob 7. uri zvečer v torek že vede- lo, katere dva kandidata sta bila od naroda izbrana.

Vest iz domovine

Mr. Anton in Joseph Zadnik sta prejela iz domovine žalostno vest, da je preminula njuna ma- ti v starosti 62 let, v vasi Koz- jane pri Materiji na Primor- skem. Ranjka zapuščata 5 sinov in dve hčeri. Anton in Joseph sta v Ameriki, Stefan in Ivan ter Marija, poročena Gustinčič, so v starem kraju, hči Antonija je pa pri redovnicah v Egiptu. Moč ranjke je preminul 1918. Naj bo ranjki rahla domača zem- lja!

Smrtna kosa

V soboto zjutraj je umrl v mestni bolnici George Gaglia, rod. Hrvat. Star je bil 55 let in je stanoval na 14907 Darwin Ave. V Ameriki je bival 20 let. V stari domovini zapuščata enega sina. Pogreb se vrši v torek po- poldne ob 2. iz A. F. Svetek po- grebnega zavoda na 478 E. 152nd St. Pokopan bo na ruskem pokopališču. Počivaj v miru!

* General Živković je zopet mi- nisterski predsednik Jugoslavi- je.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 5 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 8, Mon., Jan. 11th, 1932

Beseda našim volivcem

Deset let je minulo v zgodovini našega mesta Clevelanda, odkar smo imeli pravico si izbirati svojega lastnega gospodarja-župana. Teh deset let v zgodovini Clevelanda je neopretrgana vrsta zapravljanja ljudskega denarja in davkov, nezasišane gafa, nepoštenja v politiki in žalostnega zapostavljanja našega naroda. Dočim so se davki vsako leto višali, pa so bile kljub temu blagajne koncem vsakega leta prazne in dolgovi so rastle do neba. Naše ljudi, ki plačujejo ogromne davke mestu, so pregnali vsepovsod iz uradov, da jih je ostala danes še gola peščica.

Izkoriščanje mestne blagajne, zavoženo gospodarstvo, nezasišano raketirstvo v mestni politiki in poslih je postalo tako obupno, da so volivci 3. novembra, lanskega leta, naredili konec sedanji mestni vladi. Sklenili so z veliko večino, da si zopet izvolijo župana, ki naj bo narodu odgovoren, ki naj očisti mesto sleparjev in izkoriščevalcev in zopet pribori ljudem pravice, ki jim gredo.

Med vsemi javnimi osebam v Clevelandu stoji danes na najbolj odličnem mestu demokrat, državni prosekutor, **RAY T. MILLER**. Komaj je bil izvoljen z veliko večino v svoj urad, že je posegel z roko postav v gnezdo izkoriščevalcev in pošiljal enega za drugim v zapore. Toda njegov delokrog je omejen, ne more do živga koreninam korupcije in odiranja naroda. Zato ga je vodstvo demokratične stranke pozvalo, da sprejme kandidato za župana mesta Clevelanda Kot župan, iskren in pošten, mlad, navdušen in energičen, bo on pravi mož, da pribori narodu odvzete pravice.

Trije vzroki so še posebno, zakaj bi vi, Slovenci in Hrvat, morali voliti **RAY T. MILLERJA** županom. 1. **RAY T. MILLER** je edini demokratiški kandidat, odobren od stranke. Poleg njega ni nobenega drugega demokratiškega kandidata.

Drugi vzrok je njegova mladostna energija, njegova poštena, toda drzna in pogumna borba proti sleparjem naroda, proti izkoriščevalcem javne blagajne, proti raketirjem v politiki. Ni ga človeka v Clevelandu, ki bi znal hitreje in energičneje spraviti mestni voz iz blata, kamor ga je zapeljala sedanja mestna administracija, kot more to storiti **RAY T. MILLER**.

Tretji vzrok, da se borimo za **RAY T. MILLERJA**, ker je on edini kandidat, ki je priznal Slovence v polni meri, ki je izjavil, da je njegova sveta dolžnost, da Slovence kot župan v prvi vrsti upošteva pri mestnih delih. Namesto stotin zamorcev, ki prevladujejo danes v mestni hiši, dobimo mnogo naših ljudi za mestna dela. Raditega pa, naj ne ostane na volivni dan nihče doma, sveta dolžnost vaša je, da sleherni vzame v roke glasovnico in naredi križ pred imenom **RAY T. MILLERJA**, ki naj bo naš prihodnji župan.

Ponovno povdarjamo, da je **RAY T. MILLER** edini kandidat demokratiške stranke v Clevelandu, ki je bil uradno odobren od vsega izvršitvenega odbora stranke in vseh voditeljev. Kot tak uživa neomejeno zaupanje vse stranke, ki je šla v boj do skrajnosti, da izvoli **RAY T. MILLERJA** prihodnjim županom Clevelanda.

Povdariti nam je zlasti potrebno še to: Pazite, da boste delali na volivnem listku križ, ne pa številke. V volivni koč boste dobili v roke samo en, primeroma majhen volivni listek v roke. Na tem listku so imena vseh peterih kandidatov za župana v Clevelandu. Nobenega drugega listka ne boste dobili v roke. En pogled na volivni listek vam takoj pokaže ime **RAY T. MILLER**. Naredite križ pred njegovim imenom, zvijte listek in izročite ga volivnim uradnikom. Naredili ste svojo državljansko dolžnost in pravico, poleg tega pa boste imeli v srcu zavest, da ste volili ne samo za poštene kandidata, pač pa tudi za največjega prijatelja Slovencev, ki bo prvi poznal Slovence, ko pride v mestno hišo, kakor jih je prvi poznal, ko je postal državni pravdnik in nemudoma nastavil Slovence v svojem uradu kot pomožne državne pravdnike!

Deset let je gospodarila nasprotna stranka strahovito in plenila javno blagostanje mesta Cleveland. Jutri je vaš dan, slovenski in hrvatski državljani, da naredite konec preziranju, izkoriščanju in sramoti Clevelanda — konec sedanji administraciji s tem, da naredite pred imenom **RAY T. MILLER** križ in pomagajte tako k njegovi izvolitvi.

BODIMO DOSTOJNI V KAMPANJI

Naj bo skušnja naš učitelj, mo! Naj naša lokalna lista pišaj ne zaidemo v ponovno borbo, ki nam nikdar ne prinaša koristi, marveč nam škoduje na političnem polju, nas ponižuje in oropa še tega, kar smo si prej s težkim trudom priborili.

Stojimo, kakor bi si človek lahko predstavljal, v vasi, kjer je vsaka hiša s slamo pokrita. Treba je samo iskric in požar, kakoršen je nedavno nazaj razsejal v naših časopisih in igral tisto vlogo, žalostno vlogo, bi izbruhnil.

Naravnost rečeno: Mi, državljani in volivci, tega ne mara-

ga kandidata povzdigne na najvišji drog!

Le pustite, da si kandidatje sami izprašajo vest in povedo, kaj je prav in kaj ni prav, mi pa iz tega sodimo. Sicer je ta politična zmes tako piškava, da je le škoda, da se zapleto v ta vrtnice mnogokrat ljudje, ki so vredni dobrega imena, končno pa jih vrtnice zavrti, da postanejo tudi nepošteni sami, kar je mnogokrat vzrok le okolnost, ki jih zanese v neprilike, končno pa se tega navadijo od drugih. Le malo je zanesljivosti, vse preveč je obljub, tem se pa sploh

DRUŠTVA IN KLUBI POZOR!

Pogosto čitamo, kako si društva in klubi v naselbini prizadevajo na razne načine oživljati in poživljati številne prireditve z raznimi sredstvi, toda vedno ne za doseže, vedno je treba nekaj novega, nekaj oživljajočega.

Znano je, da imam podpisani premične filmske slike, prinese-ne iz stare domovine, ki so do sedaj povsod našle dosti zanimanja po naselbinah.

Prav rad sem našim društvom in klubom na razpolago, v teh dolgih zimskih večerih in v tej depresiji, sicer brezplačno, za uro ali dve, kjer in kadar bi eno ali drugo društvo ali klub, kaj sličnega potrebovalo, za dodatek kakšnega večera, bodisi, da imajo sejo, morebitno kratko veselico, ali kar že bilo na programu in bi k temu še pridejali slikovni program. To od moje strani velja—storjeno brezplačno.

Kjer in kadar pa bi hoteli vporabiti celi slikovni program ves večer, za tiste bi ga priredil za zelo malo odškodnino, društvo ali klub bi si pa lahko nabavilo s tem nekaj dohodkov za njihovo blagajno.

Naznanjam tudi, da sem v tem času, odkar sem se vrnil iz domovine, slike veliko preuredil in zboljšal, ter tudi mnoge nadomestil z drugimi v toliko, da sedaj lahko izvedem zanimivi slikovni koncert ali program.

Kjer in kadar bi želelo kakšno društvo, klub ali katerega druga skupina imeti zabavni večer, bodisi samo za uro ali dve, ali pa za cel večer, naj se obrne na mene in jim ustrežem kakor zgoraj omenjeno.

Med slikami iz stare domovine imam mnogo slik iz ameriškega zapada, ki so za mnoge tudi novosti. Zakaj bi se ne poslužili te prilike, ker je vam brez izjeme vse to na razpolago, kakor zgoraj omenjeno.

Lahko telefonirate ali se zgledite: A. Grdina, 1053 E. 62nd St., Henderson 2088.

MAGDALENSKA GORA

Od moje strani doma rojaki bodo že vedeli, kje se ta gora nahaja. Ena bližnjih vasi je Hra- stje, kjer je tudi moja malenkost zagledala luč sveta in kjer sem preživel večino otroških let.

Navadno smo rekli: gremo v goro, po drva, po listje, les, po jagode itd. Pa tudi v lovski se- jazi je bilo živahno na gori. Po- kalo je na zajce, jazbece, lisice, da je bilo veselje. Tudi kakšna srna je pribežala v gorsko za- tišje. Krugulj se je vrtel vi- soko nad vrhovi smrek ter glasno vriskal svoj fuu-viu, in strah in trepet kokiškemu zarodu.

Gora ima za seboj pa tudi za- nimivo zgodovino. Pred davni- mi časi je bilo na gori utrjeno mesto Ajdovcev. Kakšen rod je bil to, ne vem, slišal sem pa o tem od starih ljudi, ki pa že dav- no počivajo v grobu. Pravili so tudi, da so to mesto uničili rim- ski vojaki, ter ajdovski rod pre- gnali. Nek bogataš iz Avstrije je bil dal na več krajih zemljo prekopati in dobili so več izkop- nin, starinskih posod in orožje. Pri tem sta bila takrat tudi dva delavca podsuta in še danes je tam znamenje.

Nekje v gori, tako pravijo, je zakopan zlat zvon, katerega glas se sliši samo vsakih sto let en- krat. Na tistem mestu gori tu- di zaklad ali šac in tam je zaka- pano neizmerno bogastvo.

Kako visoka je naša gora v metrih, ne vem natančno. Mlad človek pride lahko v eni sapi do vrha, bolj prileten se mora pa večkrat oddahniti, predno pride do stare cerkvice sv. Magdalene. Sedaj, dragi čitatelj, mislim, da sem šele na pravem mestu. Skrivnosti tega svetega prostora menda niso še svetu znane. Pisatelj je opisal te kraje v onih časih, ko so bili naši kmetje tla- čani grajski gospodi ali nemških valptov. Vsega tega in še bolj borberga življenja našega ljud- stva je bila priča sv. Magdalena na gori. Cerkvica je še izza- turških časov in se še pozna, kjer je stalo okrog cerkvice mogočno- zidovje, branik ali zatočišče be- žnega ljudstva pred sovražnikom.

Zid so pa v novjšem času po- drli radi lepšega razlega na oko- lico. V lepem vremenu je po- gled krasen. Vidi se lahko na Triglav, na Kamniške planine,

ne da izogniti, ker je to taka me- toda kampanje.

Naj se imajo kakor hočejo. Tudi ni toliko kdo je izvoljen, sama ena oseba ne more veliko ne škoditi ne koristiti. Lahko po premišljenju stopimo vsak za svojega kandidata popolnoma opravičeno, samo med nami ne potrebujemo delati radi drugih sovraštva. Glejmo, da delamo medseboj za lastne koristi, ki jih narod tako potrebuje in sle- dimo kampanji bolj hladno in lahko, da nas ne potegne vrtnice sovraštva zopet v ljuti požar.

A. G.

dva kraljevsko opravljena koč- jaža. V kočiji je pa sedela pre- krasna deklica, vsa v židi.

Eden kočjažev stopi s kočije k meni in se mi globoko prikloni, rekoč:

'Izvolite sesti poleg visoke princezinje Mavrice, ker potre- buje Vas pri nocojšni veselici za natakarkja.'

Meni, seveda, ni bilo treba dvakrat reči; takoj sem sedel v kočiji poleg dražestne gospice in se ji priklonim, kolikor mogoče spoštovano. Konji so potegnili in šlo je kakor blisk po beli ce- sti.

Kmalu se kočija ustavi pred krasno palačo. Gospodična mi veli: 'Izstopite! Nocoj ste Vi moj častni natakark in gost.'

Prihiti služabnik in me pelje v palačo. Prideva v veliko dvo- rano, kjer so bili pozlačeni obe- šalniki za obleke in kostumi. La- kaj mi prinese obleko, kakršno mora imeti prvi natakark. Veli mi, naj se preoblečem in naj obe- sim svojo obleko na kljuko. V par minutah sem bil kakor ves prenovljen in izgledal sem kakor kak cesarsko-kraljevi oficir.

Potem se je pričela moja služ- ba. Stregel sem odlični gospodi, ki je bila zbrana in nosil na mi- zo. Vince je bilo sladko in sem si ga skrivaj tudi jaz nekaj pri- voščil. Proti jutru je bila pa že cela družba pijana, pilo se je kar iz goliše. Prepevalo in vpi- lo se je, da je šlo kar skozi uše- lje. Tudi mene pokliče princezi- nja in mi veli, naj se vsedem po- leg nje, da bova enkrat skupaj trčila. Nisem si dal dvakrat re- či, kar lepo se tesno k nji vse- dem in ji domače denem roko okrog vratu. Nekam prijazno me je gledala in naglila se je k meni, da mi da svoje ustnice v poljub. Ravno ji hočem pripe- čatiti gorak poljub na njene rde- če ustne, ko nekje zazvonijo in vse se mi je izgubilo izpred oči.

Na gori je namreč cerkvenik- nad zvonil in jaz sem se znašel pod stari borovcem, tesno ga objemajoč in ves premražen.

Umevno je, da smo se botru vsi iz srca smejali nad neprijet- no dogodbo. Boter je rekel, da so ga bile začarale čarovnice in so izgubile svojo moč nad njim, ko se je oglasil zvon iz cerkvice.

Anton Potokar,

19850 Renwood.

DOPISI

Cleveland, O.—Božični praz- niki so minili in tudi novo leto je prišlo, katerega smo vsi z boljimi nadami in srcu nastopili, v katerem, upamo, da bo boljše in srečnejše nego je bilo lansko leto. Leto 1931 je bilo res ža- lostno; veliko pomankanja in ve- liko solza se je pretočilo. Pose- bno matere to vedo, ker mati ljubi svoje otroke in če nima kru- ha, da bi ga dala svojim otrokom, to je bridko za materino srce.

Zato sem jaz, kot mati, iz srca hvaležna za košare, katere sem dobila od East End Social kluba in od Community Welfare kluba in od župnije v Collinwoodu. Naj vsem Bog plača! To ne bo nik- dar pozabljeno! Upam, da tudi moji otroci ne bodo pozabili, ker so imeli dobro kosilo za božič. Ko smo šli o božiču v cerkev, sem otroke podučila, da morajo moli- ti za vse dobrotnike. Tako moli- jo tudi vsak večer, predno gredo k počitku.

Jaz pa želim, da bi Bog dal vsem dobrotnikom vsega v obli- ci, da bi bila njih srca še naprej odprta za one, ki so tepeni radi trezposelnosti ali boleznih.

Želim vsem mojim prijateljem in vsem čitateljem tega priljub- lenega lista srečno in blagoslov- ljeno leto 1932. Vam hvaležna

Antonia Unetić in družina.

Bojna oprema ameriškega vo- jaka v sedanji dobi tehta 75 fun- tov, kar tehta devet funtov več, kot je pa tehtala viteška opre- ma v 15. stoletju.

Bojna oprema ameriškega vo- jaka v sedanji dobi tehta 75 fun- tov, kar tehta devet funtov več, kot je pa tehtala viteška opre- ma v 15. stoletju.

Bojna oprema ameriškega vo- jaka v sedanji dobi tehta 75 fun- tov, kar tehta devet funtov več, kot je pa tehtala viteška opre- ma v 15. stoletju.

Bojna oprema ameriškega vo- jaka v sedanji dobi tehta 75 fun- tov, kar tehta devet funtov več, kot je pa tehtala viteška opre- ma v 15. stoletju.

Bojna oprema ameriškega vo- jaka v sedanji dobi tehta 75 fun- tov, kar tehta devet funtov več, kot je pa tehtala viteška opre- ma v 15. stoletju.

Bojna oprema ameriškega vo- jaka v sedanji dobi tehta 75 fun- tov, kar tehta devet funtov več, kot je pa tehtala viteška opre- ma v 15. stoletju.

Bojna oprema ameriškega vo- jaka v sedanji dobi tehta 75 fun- tov, kar tehta devet funtov več, kot je pa tehtala viteška opre- ma v 15. stoletju.

Bojna oprema ameriškega vo- jaka v sedanji dobi tehta 75 fun- tov, kar tehta devet funtov več, kot je pa tehtala viteška opre- ma v 15. stoletju.

Bojna oprema ameriškega vo- jaka v sedanji dobi tehta 75 fun- tov, kar tehta devet funtov več, kot je pa tehtala viteška opre- ma v 15. stoletju.

Bojna oprema ameriškega vo- jaka v sedanji dobi tehta 75 fun- tov, kar tehta devet funtov več, kot je pa tehtala viteška opre- ma v 15. stoletju.

Bojna oprema ameriškega vo- jaka v sedanji dobi tehta 75 fun- tov, kar tehta devet funtov več, kot je pa tehtala viteška opre- ma v 15. stoletju.

Bojna oprema ameriškega vo- jaka v sedanji dobi tehta 75 fun- tov, kar tehta devet funtov več, kot je pa tehtala viteška opre- ma v 15. stoletju.

Bojna oprema ameriškega vo- jaka v sedanji dobi tehta 75 fun- tov, kar tehta devet funtov več, kot je pa tehtala viteška opre- ma v 15. stoletju.

Bojna oprema ameriškega vo- jaka v sedanji dobi tehta 75 fun- tov, kar tehta devet funtov več, kot je pa tehtala viteška opre- ma v 15. stoletju.

Bojna oprema ameriškega vo- jaka v sedanji dobi tehta 75 fun- tov, kar tehta devet funtov več, kot je pa tehtala viteška opre- ma v 15. stoletju.

Bojna oprema ameriškega vo- jaka v sedanji dobi tehta 75 fun- tov, kar tehta devet funtov več, kot je pa tehtala viteška opre- ma v 15. stoletju.

Bojna oprema ameriškega vo- jaka v sedanji dobi tehta 75 fun- tov, kar tehta devet funtov več, kot je pa tehtala viteška opre- ma v 15. stoletju.

Bojna oprema ameriškega vo- jaka v sedanji dobi tehta 75 fun- tov, kar tehta devet funtov več, kot je pa tehtala viteška opre- ma v 15. stoletju.

Bojna oprema ameriškega vo- jaka v sedanji dobi tehta 75 fun- tov, kar tehta devet funtov več, kot je pa tehtala viteška opre- ma v 15. stoletju.

Bojna oprema ameriškega vo- jaka v sedanji dobi tehta 75 fun- tov, kar tehta devet funtov več, kot je pa tehtala viteška opre- ma v 15. stoletju.

Bojna oprema ameriškega vo- jaka v sedanji dobi tehta 75 fun- tov, kar tehta devet funtov več, kot je pa tehtala viteška opre- ma v 15. stoletju.

Bojna oprema ameriškega vo- jaka v sedanji dobi tehta 75 fun- tov, kar tehta devet funtov več, kot je pa tehtala viteška opre- ma v 15. stoletju.

VESTI IZ DOMOVINE

—Zalosten božič tudi za kme- ta. Vedno večje je v Prekmurju število hiš, pri katerih se oglaš- eksekutor, da iztirja davke, od- nosno da zarubi, kar bi se dalo zarubiti. Davkov ne more iz- tirjati, ker denarja ni, ko pa pride na vrsto vprašanje, kaj naj se zarubi, pokaže gospodar na kako živinče, ki ga ne more prodati.

Gospodarska kriza je dosegla višek. Pri razmerah, kakor vla- dajo po vsej krajini pa drugače tudi biti ne more. Za kmetijske pridelke, zlasti za živino se ne plača skoraj nič. Biki se proda- jajo po 3 do 3.50 Din. To seve- da velja za prvovrstno blago. Vse drugo je takorekoč brez ce- ne.

Kake so cene za krave, priča tudi zadnji soboški sejem. Ne- ki kmet je prodal kravo za 70 dinarjev. Od tega je dal 50 Din. za kapo. Z 20 Din ni maral iti domov. V žalosti se je podal v gostilno in jih zapil. Tukajšnji cestar V. je kupil kravo za 100 Din. Doma jo je zaklal, kožo je prodal za 98 Din, meso pa mu je ostalo za 2 Din. Neki konj je bil prodan za 25 (reči: pet in dvajset) Din.

V vse hiše brez izjeme sta se naselila žalost in obup. Hlevi so večinoma prazni. Za živino so gospodarji dobili komaj to- liko denarja, da so plačali davke. Mnogi niti toliko niso spravili skupaj. Za obleko in druge po- trebščine ni nič. Otroci so brez obleke in bosi. Tudi med odras- limi je mnogo takih, ki radi po- manjkanka obleke in obuvala ne morejo od doma, če pa morejo iti kam, si morajo eno ali dru- go izposoditi. Otroci prihajajo v šolo le v tenkih, skromnih ob- lekah, nekateri še sedaj bosi. Le malo je takih, ki bi bili za- dostno oblečeni.

—Boj z volkovi. V zadnjih dneh je zavladal v severni Dal- maciji hlad mraz. Zaradi tega so se začeli z Velebita spuščati lačni volkovi. Te dni se je kmet Joza Barčič iz Jasenovca pod Velebitom vračal domov s polja z vozom v katerega je bil vpre- žen konj. Bil je že precejšen mrak. Ko je bil voz že v bližini vasi, je pa konj nenadoma začel rezgetati in se kot divji spustil v dir. Kmet v mraku ni mogel videti kaj je konja nagnalo v beg, toda v naslednjih trenu- tkih je zaslišal za seboj tuljenje volkov. Tedaj je še bolj pognal konja, toda bilo je prepozno. Volkova sta bila že spredaj in sta se zaletela konju pod noge, tako da je nesrečna žival padla po tleh. V naslednjem hipu sta se volkova spravila na konja. Barčič je bil ves v strahu, kaj bo z njim. Gotovo bi tudi nje- ga raztrgala volkova, če ne bi v tem trenutku privozil nasproti avto z močnimi reflektorji, ka- terih sta se volkova prestrašila in pobegnili.

—Krava požrla denarnico s 4000 Din. Iz Križevcev poroča- jo: Franjo Kocijan, mesar iz va- si Grebenec je spravil svojo de- narnico, v kateri je bilo 4000 Din prihrankov, v slamnjačo svoje postelje, ne da bi njegova žena za to vedela. Njegova že- na je pa naslednjega dne izme- njala slamo v slamnjači. Staro slamo je vrgla kravam v hlev. Seveda ni opazila denarnice. Krave so poleg slame pojedle tu- di denarnico. Ko je žena zve- čer dejala svojemu možu, da bo dobro spal, ker mu je izmenja- la slamo, je bil ta ves iz sebe. . . Kravo bi bil zaklal, ko bi vedel, katera je pojedla denarnico. To- da v hlevu je bilo več krav in re- več seveda ni vedel, katera je pojedla njegov težko prištedeni denar.

—Na Savi je umrl hišni po- sestnik, gostilničar in fotograf gospod Franc Vilman, p. d. Mar- kotov Francelj. Dolgo časa je bolehal, iskal pomoči pri mnogih zdravnikih, tudi v inozemstvu, a vse ni nič pomagalo. Vendar je po povratku iz Gradca, kjer je bil operiran, kazalo, da bo

(Dale na 3. strani).

Če verjamate al' pa ne.

Urednik nekega časopisa je imel poročevalca, katerega je pošiljal k tej ali oni prireditvi, da je spisal potem za list poročilo o slavnosti. Tako ga pošlje tu- di neke nedelje popoldne k otvo- ritveni slavnosti nekega trgov- skega prostora. Naroči mu, na- si slavnost dobro ogleda, potem pa naj pride še v nedeljo v ured- ništvo in naj spiše najmanj dva koloni za pondeljov list.

Poročevalec je pobriše na slavnost zelo vesel, ker je vede- da se pri takih zadevah poroče- valcem vedno dobro postreže, da potem lepše pišejo o celi zade- vi. (To je jako priporočljivo in pametno, da se poročevalce po- streže.)

Že pozno zvečer se poročeva- lec vrne v uredništvo, vrže klo- buk v en kot, sukno v drugi kot, se vsede k pisalnemu stroju in začne tipkati. Toda slavnost, imela svoje posledice, poročeval- cu začno plesati črke pred očmi in mu kažejo osle. Nasloni svo- jo trudo glavo na komolec, o- mu padejo skup in prav trdn- zaspi. (Kar ni nič čudnega.)

Urednika je skrbelo, če bo po- ročevalec napisal poročilo, da ga bodo staveci nastavili v pond- ljek jutraj in da izide list pri- vočasno, pa se odpravi zvečer v uredništvo, da vidi kako je s pi- ročilom.

V uredništvu zagleda svojega drugega poročevalca, ki vleče dreto ob pisalnem stroju. Se- vito je pregreha vseh pregreh, ki- ko kaznivo, in se navadno ne- kdaj ne odpusti. Urednik kre- kje potrese poročevalca za ram- da ga zbudi. Toda pomagalo ni- toliko, kot bi tresel kako hrust- ali kak štor. Poročevalec je b- v globokem spanju in se je na- brže v sladkih sanjah zabaval na otvortitveni slavnosti in na- si ga je urednik še tako mikasti- ni ga mogel zbuditi.

Potem pa pusti urednik poro- čevalca pri miru, pa pogleda na poročilo, ki ga je bil začel poro- čevalec pisati. Vse, kar je bil na- pisal o slavnosti je bilo to- le:

"Ohajčan je bil dober, ampak salaminsko močan."

Gasilno društvo v neki vas- na Dolenjskem je priredilo le- terijo, katere dobiček naj bi bi- za nabavo nove brizgalne. Glav- ni dobiček je bil voziček zaprav- ljivek in pa isker konjiček. Za- tak dobiček se je pa že izplača- lo kupiti srečko in so se tudi re- kmalu vse razprodale. Pa je sreča potipala Matijo Motovilca da je zadel glavni dobiček. Člo- vek bi mislil, da bo srečni Mat- ja zaradi tega vesel, toda Mat- ja se je silno jezil in kričal:

"To je nesramno sleparstvo! Dado mi voziček in konja, gajžl- pa ne . . ."

Neka tovarniška družba, ki je dajala v kuvertah mezdo svojim delavcem, je nekoč dala v kuvert- to še listek, na katerem je stalo zapisano:

"Vaša plača je vaša osebna stvar in ni treba o njej nikomur pripovedovati."

Eden delavcev pa pošlje listek nazaj kompaniji s pripombo:

"O moji plači ne bom jaz z ne- komur govoril, ker me je ravno tako sram o plači govoriti, ka- kor je vas."

Iz Washingtona poročajo, da so bili tam kaznovani trije po- licisti, ki so se z jetniki borili s pestmi. Sodnja je rekla, da bi se morali boriti s pametjo, ne pa s pestmi. — Rad bi vedel, ka- ko naj se policaj bori s pametjo? Saj ni vol!

"Ti, pa ti več, zakaj si vzar- mejo Mohamedanci po več žen?"

"Kaj ne bom vedel! Zato, ker pri večjem številu gotovo najde- jo eno, ki je orajt . . ."

1932	JAN.	1932
Su	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

KOLENDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

JANUAR

16.—Društvo Svobodomiselnice Slovenke št. 2 SDZ, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

16.—Klever Kids Klub, ples v S. D. Domu na Waterloo Rd.

16.—Društvo Brooklyn št. 135 SNPJ, plesna veselica v Klima dvorani na 3241 W. 50th St.

16.—Slovenska Ženska Zveza št. 10 priredi zabavni večer v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

17.—Društvo Spartans, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

23.—Društvo Danica št. 11 SDZ, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

23.—Ženski odsek S. D. Z. Z., zabavni večer, v spodnji dvorani S. D. Doma na Waterloo Rd.

23.—Društvo Danica št. 11 SDZ, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

23.—Starlite Social Club priredi plesno veselico v Grdinovi dvorani.

23.—Serenaders Glee Club priredi ples v S. N. Domu v Newburgu.

24.—Društvo Ivan Cankar, igra v avditoriju S. N. Doma.

24.—Euclid Rifle and Hunting Club, banket v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

24.—Društvo Velebit št. 544 SNPJ, maškeračna veselica v Klima dvorani na 3241 W. 50th St.

24.—Slovenska Ženska Zveza št. 25. priredi igro in ples v Knausovi dvorani.

30.—Skupna društva SSPZ, veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

30.—Društvo Modern Crusaders, ples v avditoriju S. D. Doma na Waterloo Rd.

30.—Veselica S. N. Doma v Maple Heights, na 5087 Stanley Ave.

31.—Društvo Združene Slovenke, ples v spodnji dvorani S. D. Doma na Waterloo Rd.

31.—Socialistični klub št. 27 JSZ, plesna veselica v spodnji Slovenskem Domu na Holmes Ave.

31.—Društvo Kristusa Kralja, št. 226 KSKJ, priredi igro in ples v Knausovi dvorani.

FEBRUAR

6.—Društvo Comrades št. 566 SNPJ, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

6.—Ženski klub Slovenskega Doma, maškeračna veselica v dvorani S. N. Doma.

6.—Slovensko podporno samostojno društvo Kranj, plesna veselica v Grdinovi dvorani.

6.—Društvo Danica št. 34 S. D. Z., plesna veselica v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave.

6.—Klub slovenskih vdov, plesna veselica v Knausovi dvorani.

7.—Društvo Abrašević, igra v avditoriju S. N. Doma.

Pustni torek.—Ženski odsek S. D. D., maškeračna veselica, S. D. Dom na Waterloo Rd.

7.—Društvo sv. Petra H. K. Z., ples v spodnji dvorani S. D. Doma.

7.—Plesna zabava v Hrvatskem Narodnem Domu. Priredi Hrvatski politični klub.

7.—Oltarno društvo sv. Kristine priredi banket v šolskih prostorih sv. Kristine na Bliss Rd.

7.—Slovenski demokratiški klub priredi ples v Grdinovi dvorani.

9.—Klub društev S. N. D., maškeračna veselica v S. N. Doma.

9.—Ženski odsek S. D. D., maškeračna veselica v S. D. Domu.

13.—Društvo Strugglers, ples v spodnji dvorani S. D. Doma.

VESTI IZ DOMOVINE

(Nadaljevanje iz druge strani)

vseeno okrevale. Na dan, ko je izbruhnil požar v njegovi hiši, pa se je silno prestrašil, poleg tega pa še močno prehladil. Od tedaj je vidno hiral.

—V Sodražici je umrl po dolgi, mučni bolezni edini sin posestnika Karla Kordiša.

—V Cerknici je umrl g. Janez Mekinda dne 14. decembra, star 90 let. Pokojni je oče g. patra dr. Odilona.

—V Kranju je po daljši bolezni v 70. letu starosti umrla gospa Ana Mayr, dobra, plemenita, blaga žena, ki je skoro pol stoletja živela in delala za Mayr-jevo hišo. 22 let stara se je poročila z g. Mavrilom Mayrjem, ki je umrl pred 3 leti.

—Na Uršnih selih pri Novem mestu je umrl najstarejši mož—ne samo soseske, ampak cele občine topliške—Janez Janko st., oče znanega trgovca g. Ivana Janka. Rajni je dosegel izredno starost 93 let. Po starih rečen, je velik kupčeval širok sveta in prehodil mnogo dežela. S pridnostjo si je pridobil lepo premoženje. Bil je vesele narave in dolenskega značaja: rad je prepeval in vse zabaval. Na starost je žalibog popolnoma oslepel, kar je vdanu prenašal. Smrt ga je rešila slepote in visokih let.

—Dve promociji. Na graški univerzi sta bila promovirana za doktorja vsega zdravilstva gg. Valentin Zajc iz Trzina in Štefan Šober iz Gornjih Laz pri Semiču.

—K Uršnim selom pri Novem mestu spada majhna vasica Ljubno. V tej vasi so tokom treh dni umrli najstarejši možje, ki so bili drug od drugega ravno po 10 let starejši, in sicer Jožef Klobočar 73 let, Gregor Kump 83 let in Janez Janko 93 let. Zadnji je bil sploh najstarejši v vsej topliški občini, kamor spada vas Ljubno.

—France Pretnar—znan kot Francetov oče je umrl v četrtek 17. dec. Nič ne pričakoval, da si je bil mož star iznenadilo nas je, ko se je oglasil žalostni mrtvaški zvon in ko so nam povedali, da zvonijo Francetovemu očetu Podbrezju.

Pokojni se je rodil leta 1850. V svojih mladih letih se je izučil mlinarske obrti. Ko je dorastel v krepkega fanta, ga je "cesar hotel k soldatom imet." Služil je kot konjenik pri cesarski gardi na Dunaju in v Budimpešti. Rad je pripovedoval kako so se gardisti postavili v svojih uniformah večkrat mu je kak gmajnar prav "štröm" salutiral, ker je mislil, da ima oficirja pred seboj. Ko je prišel od vojakov, je pustil mlinarstvo in se lotil tesararske obrti. Ko se je oženil, je s svojo pridnostjo in pomočjo pridne žene zgradil si iz bajte čeden dom. Še enkrat so mu dali puško v roke, l. 1878 v Bosni.

Pokojnik je bil velik naravni talent, bil je kmet in tesar, izučen mlinar, poleg tega pa še živinegozdar, zobozdravnik, klavec, urar, tudi nekoliko klepar in brivec. Posebno veselje je imel do lova; na svojo staro izbrano puško je bil ponosen. Splošno spoštovan mož je bil dolgo vrsto let občinski odbornik in poleg tega je bil takoj po vojski predsednik krajnega šol. sveta.

—France Pretnar—znan kot Francetov oče je umrl v četrtek 17. dec. Nič ne pričakoval, da si je bil mož star iznenadilo nas je, ko se je oglasil žalostni mrtvaški zvon in ko so nam povedali, da zvonijo Francetovemu očetu Podbrezju.

—France Pretnar—znan kot Francetov oče je umrl v četrtek 17. dec. Nič ne pričakoval, da si je bil mož star iznenadilo nas je, ko se je oglasil žalostni mrtvaški zvon in ko so nam povedali, da zvonijo Francetovemu očetu Podbrezju.

—France Pretnar—znan kot Francetov oče je umrl v četrtek 17. dec. Nič ne pričakoval, da si je bil mož star iznenadilo nas je, ko se je oglasil žalostni mrtvaški zvon in ko so nam povedali, da zvonijo Francetovemu očetu Podbrezju.

—France Pretnar—znan kot Francetov oče je umrl v četrtek 17. dec. Nič ne pričakoval, da si je bil mož star iznenadilo nas je, ko se je oglasil žalostni mrtvaški zvon in ko so nam povedali, da zvonijo Francetovemu očetu Podbrezju.

—France Pretnar—znan kot Francetov oče je umrl v četrtek 17. dec. Nič ne pričakoval, da si je bil mož star iznenadilo nas je, ko se je oglasil žalostni mrtvaški zvon in ko so nam povedali, da zvonijo Francetovemu očetu Podbrezju.

—France Pretnar—znan kot Francetov oče je umrl v četrtek 17. dec. Nič ne pričakoval, da si je bil mož star iznenadilo nas je, ko se je oglasil žalostni mrtvaški zvon in ko so nam povedali, da zvonijo Francetovemu očetu Podbrezju.

—France Pretnar—znan kot Francetov oče je umrl v četrtek 17. dec. Nič ne pričakoval, da si je bil mož star iznenadilo nas je, ko se je oglasil žalostni mrtvaški zvon in ko so nam povedali, da zvonijo Francetovemu očetu Podbrezju.

—France Pretnar—znan kot Francetov oče je umrl v četrtek 17. dec. Nič ne pričakoval, da si je bil mož star iznenadilo nas je, ko se je oglasil žalostni mrtvaški zvon in ko so nam povedali, da zvonijo Francetovemu očetu Podbrezju.

—France Pretnar—znan kot Francetov oče je umrl v četrtek 17. dec. Nič ne pričakoval, da si je bil mož star iznenadilo nas je, ko se je oglasil žalostni mrtvaški zvon in ko so nam povedali, da zvonijo Francetovemu očetu Podbrezju.

—France Pretnar—znan kot Francetov oče je umrl v četrtek 17. dec. Nič ne pričakoval, da si je bil mož star iznenadilo nas je, ko se je oglasil žalostni mrtvaški zvon in ko so nam povedali, da zvonijo Francetovemu očetu Podbrezju.

—France Pretnar—znan kot Francetov oče je umrl v četrtek 17. dec. Nič ne pričakoval, da si je bil mož star iznenadilo nas je, ko se je oglasil žalostni mrtvaški zvon in ko so nam povedali, da zvonijo Francetovemu očetu Podbrezju.

—France Pretnar—znan kot Francetov oče je umrl v četrtek 17. dec. Nič ne pričakoval, da si je bil mož star iznenadilo nas je, ko se je oglasil žalostni mrtvaški zvon in ko so nam povedali, da zvonijo Francetovemu očetu Podbrezju.

—France Pretnar—znan kot Francetov oče je umrl v četrtek 17. dec. Nič ne pričakoval, da si je bil mož star iznenadilo nas je, ko se je oglasil žalostni mrtvaški zvon in ko so nam povedali, da zvonijo Francetovemu očetu Podbrezju.

—France Pretnar—znan kot Francetov oče je umrl v četrtek 17. dec. Nič ne pričakoval, da si je bil mož star iznenadilo nas je, ko se je oglasil žalostni mrtvaški zvon in ko so nam povedali, da zvonijo Francetovemu očetu Podbrezju.

—France Pretnar—znan kot Francetov oče je umrl v četrtek 17. dec. Nič ne pričakoval, da si je bil mož star iznenadilo nas je, ko se je oglasil žalostni mrtvaški zvon in ko so nam povedali, da zvonijo Francetovemu očetu Podbrezju.

—France Pretnar—znan kot Francetov oče je umrl v četrtek 17. dec. Nič ne pričakoval, da si je bil mož star iznenadilo nas je, ko se je oglasil žalostni mrtvaški zvon in ko so nam povedali, da zvonijo Francetovemu očetu Podbrezju.

—France Pretnar—znan kot Francetov oče je umrl v četrtek 17. dec. Nič ne pričakoval, da si je bil mož star iznenadilo nas je, ko se je oglasil žalostni mrtvaški zvon in ko so nam povedali, da zvonijo Francetovemu očetu Podbrezju.

—France Pretnar—znan kot Francetov oče je umrl v četrtek 17. dec. Nič ne pričakoval, da si je bil mož star iznenadilo nas je, ko se je oglasil žalostni mrtvaški zvon in ko so nam povedali, da zvonijo Francetovemu očetu Podbrezju.

JOHAN BOJER IZSELJENCI ROMAN

In tukaj je najmlajša sestra Meta, trinajst let ima in je zmeraj polna nagajivosti. Če stoji zunaj na dvorišču in se nekoliko razgleduje, se za skednjem nekaj zasmeje in prikaže se njen rdeči obraz z rumenimi kuštravimi lasmi. "Ali se meni smeješ?" "Tebi!" pravi. "Zakaj se mi smeješ?" "Ko si pa tako čuden." "Le počakaj!" Približa se ji in je ves jezen. Ona zakriči in steče in podita se preko travnikov.

Prvo soboto na večer pride njegova najstarejša sestra Randi domov. Služi na nekem posestvu, ampak slišala je o njegovem povratku. Zdaj je že popolnoma dorasla žena, velika, z rdečimi lici in s kodrastimi svetlorjavimi lasmi. "Kako, kaj si res ti!" zakliče, se ustavi na pragu in strmi vanj. "Kaj imaš brado, Morten? Kaj si si kupil brado v Ameriki?" Mora jo zgrabiti malo za rame in jo stresti. "Ne norčuj se iz starega moža!" pravi. "Ti pa, saj ni maš niti prstana na roki." "Ne, saj to danes ni več v navadi!" "Kako — torej imaš kljub temu fanta?" "Enega samega!" pravi ona. "Kaj misliš, da sem z enim zadovoljna?"

"Da, da, potem pač ne boš marala tega, ki sem ga našel v Ameriki med travo!" In pokaže majhen zlat prstan z rdečim kamnom. "Ne, kaj takega!" Obstane, ga ogleduje in se igra z njim.

Drugi se stiskajo okoli nje in gledajo in gledajo. Oj, ta pa je pač iz pravega zlata! In zdaj morajo drugi priti, kar so dobili: Meta blago za obleko iz modro progastega katuna, mati rdeče pisano ruto, toliko, da si jo upa pogladiti. In Peter prinese svojo obratno iglo in Knut žepno uro. Amerikanski izdelek je, kajpada, in samo prisloni uho, pa bo slišala, kako gre in tiktaka, prav imenito je. "Saj si si napravil veliko škodo!" vdihne mati. Morten zamahne z roko. "Ah, saj veš, Amerikanci so zmeraj bogati."

Kar naenkrat pa se mladina domisli, da se mora iti igrati. Morten opazuje svoje brate in sestre. Bili so pravi otroci, ko je odpotoval. Zdaj pa so veliki in komaj jih je prepoznati. "Zadnjič!" zakliče Meta in ga sune v rebra, da bi ga prebudila. On steče za njo, ona zdrvi, tuli od veselja. Ali je to predstojnik občinskega sveta, ki tako nori? Kmalu se jima vsi pridružijo. Nastane dirjanje okrog poslopij, kričanje, smejanje, vriskanje. Spet so otroci. Mati mora iz hiše in jih gledati. Konča se s tem, da se Morten in Peter spoprimeta, in prav zares, mlajši brat premaga starejšega.

Pri večerji so vsi zbrani, razen Simena. Spominjajo se ga. Zdaj je pač zaposlen s spravljanjem žetve. Večerno sonce riše zahodno okno na tla, obrazi se pozlatijo. Morten opazuje svojega brata Knuta. Saj je nekako odrasel, ampak dolg in šibek je. Njegove svetle modre oči so tako nedolžne, čeprav ne prestando kuje kake zvijače. Prav daj pripoveduje zgodbo o nekem medvedu, ki stanuje v bližnjem bregu. In seveda jo je sam doživel. Mati se vsa preplaši. "Ampak tega nisi nikoli poprej pravil!" Randi pa se oglasi: "Ah, Knut doživi toliko čudovitih stvari, da še časa ni, da bi vse povedal." Vsi planejo v silen smeh. Da, da, če ne marajo verjeti.

V nedeljo zjutraj, ko se vsi odpravljajo v cerkev, pravi Peter: "Vzeti moraš plavko in jo zapreči, Morten!" Ampak Amerikanci odgovorijo, da je bil v hlevu in vprašal plavko, vendar ona bi se danes najrajši odpočila. "Da, ampak mati bi pač rada se-

dela zraven tebe." — "Tako! to je pa nekaj drugega. Torej bom šel in še enkrat vprašal plavko!"

Potem znova sliši stari glas zvonov nad pokrajino.

Tih, topel poletni dan je, žetev se je pričela, seno je v kopcih, na cestah mrgolijo ljudje in vozovi. Plavka klopoče pred vozom in Morten sedi poleg matere, ki ima danes novo ruto okrog vratu. Prehitijo Petra, Knuta in Meto. Rdečelična deklica jima maha v pozdrav in se jima smeje. In marsikdo sname klobuk pred Amerikancem. Da, da, zdaj se bodo pač tudi za Kvidal pričeli drugi časi, pravijo, da je neznanstvo bogat.

Morten gleda predse in nekaj časa molči. Nazadnje vpraša: "Kje je pokopana?"

Mati tiho odgovori: "Na severni strani pokopališča tik zraven starega lensmana." Čez nekaj časa ga pogleda: "Pravkar so postavili na grobu graniten steber, saj ga boš pač pogledal?"

"O," pravi obotavljaje se, — "ne vem, če bom danes mogel."

Potem stoji na griču pred cerkvijo in je novodošel Amerikane, na katerega vse gleda in okoli katerega se jih mnogo zbira. Nekoč je bil Erik Foss, zdaj pa je Morten. Solski tovariši mu nudijo roko. "Torej si res ti? Kako se ti godi?" In vse-

kakor ga vprašajo tudi o tem, kako se godi onim, ki so odpotovali skupaj z njim. No, da, Erik ni dočakal starosti, o ne, da, da, o tem so slišali, ampak kaj je z drugimi? Drugim se prav dobro godi. In zdaj Morten samega sebe ni več prepoznal. Bil je prav tak kakor vsi drugi Amerikanci, ki so se vrnili. Odgovarjal je z eno ali dvema besedama. Ni maral pustiti ljudi približu.

"Kaj pa s Kalom Skaretom, ki je menda dobil tako veliko posestvo?" ga vpraša nekdo. In Morten prikaže, seveda, Kal ima dober kos emlje. "In hiše?" vpraša nekdo drugi. Ali je res, da stanujejo samo v ilovnatih kočah? Morten je odgovoril, da so hiše take, kakor jih imajo po navadi prvi naselenci, zdi se, da se Kal prav dobro počuti v svoji. "In koliko krav in konj ima približno?" — "Prav zares, Morten jih ni štel, ampak bilo jih je precej in s časom jih bo še več."

In Ola Vatne — ali je bilo kaj pametnega iz njega? In kako se je življal v to, da je bil poročen s polkovnikovo hčerjo? Morten je odgovoril, da se Olu in Elzi godi izvrstno. Prav dobro se razumeta, in on je pravi možakar. In nazadnje ga vprašajo po Peru Follu. No, da, tedaj se je Morten malo obotavljal. Konč-

na pa je rekel, da je bil Per v zadnjem času nekaj bolan, ali upati je, da se bo spet popravil. Sicer jima gre dobro, Ani in nje-

mu. Kaj pa pravi k izseljevanju? Ali svetuje mladim ljudem, naj gredo od doma. Morten se je smehljal in ni hotel reči niti da, niti ne. V Ameriki je prav tako kakor drugod, dobro in slabo.

Strmeli so vanj. Ne, z njegovimi besedami tudi niso vedeli kaj početi. In če je kdo hotel imeti kaj novic o svojih tovarših na oni strani, da bi jih nosil od hiše do hiše, ni imelo smisla obračati se nanj. Tam pa stoji stari kmet z Ramsoy, tršat mož s črno brado, z ovrnatnikom pod brado in zlatimi uhani v ušesih. Danes mu ponudi roko — čeprav je Morten samo s Kvidala. Pozdravljeni doma, pravi, in kako se godi hčeri, Ani? Zdi se, kakor da starcu ni nič mar oni, s katerim je poročena. Ne, po Peru niti ne vpraša. Kmalu nato pa stoji mlada žena poleg njega. Prav res, kaj ni to Bergitta, Anina sestra? Ali je še zmeraj tako mlada in lepa?

Potem je povabljen, naj jih obišče na Ramsoy, da se bo stari lahko v miru z njim porazgovoril. In Bergitta pristavi, da mora vsekakor priti. Kdaj ga lahko pričakujejo? Ko tako stoji pred njim v sivem plašču in s črno svilen ruto na glavi, ni lotila blagajne. Medtem se je

sicer čisto gospodična, ampak vendar nekaj več kakor kako kmečko dekle. Njen nežni rdečelični obraz ne kaže znakov preteklih let. Ali kako, da se še ni poročila?

Čudno je stopiti v staro cerkev, kjer je bil krščen in birman in kjer je tolikokrat pel na koru. Tamkaj na ženski strani vidi mater in sestro. Peter in Knut sedita tik poleg njega. Med petjem se mu zgrinjajo spomini in nekaj ga stiska v vratu. Mati se ozre iznad svojega molitvenika in se mu nasmehe.

Šele čez nekaj tednov, ko je krepko pomagal pri žetvi, se odloči in se napoti nekega sobotnega večera na pokopališče. Nebo je zakrito, vetra ni, travniki so pokošeni, polja so zato toliko višja, nad hribi in fjordom počiva čudovit mir. Stopi na tiho pokopališče, poišče grob z novim granitnim stebrom in prebere pozlačeni napis: Tukaj počiva Helena Larsdatter Linderud, rojena Noreng. Pod imenom je dan rojstva in dan smrti. Bila je stara samo pet in dvajset let.

Sede in si podpre brado z dlanmi. Velikokrat sta se sestala tamkaj na hribu. Zdi se mu, da sliši njen glas, da vidi njen obraz in čuti njene roke okrog vratu. Ko je umrla, je bila žena drugega. Ali kljub temu se mu zdaj zdi, da je postala spet njegova. Da, da. Tako je moralo priti.

Ko se je zvečerilo, stopi skozi železna vrata in gre počasi domov. O tem pač ni več treba govoriti. Tako je pač moralo priti.

IV.

Bil je čuden čas. Saj venomer ni mogel hoditi okrog in biti kakor pišče pod materinim krilom, moral se je nečesa lotiti. In česa? Ali se je povrniti domov za zmeraj ali ne? Ali naj bi pričel zapovedovati kakor človek ki je zagrabil za krmilo, ali ne? Zgodilo se je, da je mati kakor slučajno omenila veliko posestvo, mogočno glavno poslopje, ki naj bi stalo tukaj, in gospodarsko poslopje z dvema kriloma, ki naj bi stalo tamkaj. Ona v svoji duši ni dvomila. Ko ga je pogledala, so bile njene oči polne davnih slik. Ali je bil Morten dovolj brezsrdčen, da bi ji uropal to veselje? Nekega dne je omenila, da bi moral Knut, če naj bi postal župnik, pač v mesto in pričeti šolo. In spet se je ozrla za uplljivo na Mortena. Ali se naj bi smejal ali jokaj. Nekega večera ga je Meta prišla za roko, ga odpeljala na senošet za hišo in mu zaupala, da bi tako rada šla na učiteljske. Od kod dobiti denar? Ozirala se je nanj kakor na kako hranilnico. Lotilo se ga je, da bi zaklical: "Ali ste vsi skupaj popolnoma zno-reli!"

(Dalje prihodnjič)

Oglasi v "Ameriški Domovini" imajo vedno dober vspeh.

DNEVNE VESTI

Tom Mooney bo zahteval novo obravnavo

San Francisco, 10. januarja. Tom Mooney, obsojen v dosmrtno ječo radi udeležbe pri bombnem napadu leta 1916, je presenetil svoje prijatelje in javnost z izjavo, da bo zahteval potom svojih odvetnikov novo obravnavo, ki naj dokazuje njegovo nedolžnost. Ne bo več zahteval pomiloščenja pač pa novo obravnavo, ki bo dokazala, da je bil prvotno krivično obsojen.

Ubit ropar

Dva roparja sta prišla v soboto večer v Phoenix Shoe Store na 847 Prospect Ave. Tri navzoče prodajalce sta zvezala in jih vrgla v klet, nakar sta se lotila blagajne. Medtem se je

Velik ljudski shod, na katerem je Ray T. Miller glavni govornik, se vrši v ponedeljek, 11. januarja, v Grdinovi dvorani.

pa vrnil četrti prodajalec, ki je bil pri večerji, in ko je zagledal tujca, je hitro bežal po policiste. Roparja sta pobegnila, toda policija je enega takoj ustrelila, dočim se je drugi podal. Oba eta iz Michigana.

Policisti aretirani

V soboto večer sta bila aretirana dva policista v mestu, ker sta obdolžena od nekega lastnika prostorov, kjer se prodaja opojna pijača, da sta izsiljevala denar v protekcijo, da sta dovoljevala točenje pijače. Obtožena sta policista Michael O'Hare in George Wick, oba iz Broadway-55th St. postaje.

Norman Thomas

V Clevelandu bo imel govor v četrtek, 14. januarja, Norman Thomas, socialistični predsedniški kandidat v letu 1928. Predmet govora bo: "Kako živi Amerika."

Robert J. Bulkley

odlični zvezni senator, ki nujno priporoča izvolitev Millerja za županom v Clevelandu.

MALI OGLASI

Delo dobi

moški, ki govori več jezikov. Obiskovati bi moral trgovce in profesioniste. Zasluži od \$6 do \$8 na dan. Plača vsak dan. Room 408, Standard Theater Building.

Važna seja

V torek večer bo važna seja društva Danica, št. 11 SDZ. Članice so prošene, da pridete polnoštevilno na sejo.—Odbor.

Peč naprodaj

na plin in premog, osem grelcev. Oglasi se na 7507 Aberdeen Ave.

Dve sobi

se oddasti v najem, za pečlarje ali ženske. 1187 E. 61st St.

Delniška seja

Delniška seja Slovenskega Doma na Holmes Ave. se začne v nedeljo, 17. januarja ob 1. uri popoldne v prostorih Slovenskega Doma. Prošeni so vsi delničarji in delničarke, da so gotovo navzoči.

Naprodaj je

LIAM O'FLAHERTY

NOČ PO IZDAJI

Roman

Nato je Gallagher živahno stopil k odprtini, jo prijel za obe roke ter ji mameče pogledal v oči. Njej so oči za trenutek odskočile, kakor da se je nenadoma zbal. Nato se je lahno, trudno nasmehnila kakor strastno zaljubljena ženska. Gallagher je sklonil glavo ter ji nekaj pošepetal v uho. Bruhnila je v glasen smeh. Gallagher se je smehljaj in jo poslušal. Nato je iznenada vzdihnil ter trdo potrkal po mizi.

"Štiri čaše whiskeyja, hitro," je rekel s tihim, ostrim, hladnim glasom.

Točajka se je tako hipoma nehala smejati, kakor da jo je prišla bolečina. Zasunila je okenice in zraven zašepetala: "Takoj, Dan."

Gallagher se je vrnil k Gypu ter mu zopet položil roko na ramo. Gypo je imel zdaj roke v hladnih žepih. Po svojem neuspelem poskusu se je čutil trudnega. Želel si je kam oditi, leči in spati nekaj dni skup. V možganih se mu je blede. Bil je zelo truden. Ko je gledal Gallagherja, ga je celo obšlo, da bi mu zaupal svojo skrivnost. Gallagherjeve oči so bile tako hudičevu vabljive. Bole je, kakor bi vlekle stvari iz Gypa proti sebi. Utegnile bi osnovati načrt in . . .

Gypo je že izrekel prvi zlog Gallagherjevega imena, preden se je zavedel, kdo je prav za prav ta mož, in kake posledice bi imela izpoved njemu. Ime mu je zamrlo na ustnicah. Gallagher se je smehljaj.

"Gypo, fant," je rekel v prijateljskem tonu, "mari pozabi vse, kar je bilo. Nekaj imamo v roki, kar tiče prav tako tebe kakor nas. In tako se lahko stvari skupaj lotimo. Zato sem poslal Bartlyja Mulhollanda k McPhillipovim pote. Policija je dala po glavi nekemu tvojemu tovarišu. Zdaj pa poslušaj. Vse kaže, da je to delo nekega ovaduha. Tega ovaduha moramo dobiti. Prav za prav to ni stvar organizacije, ker Frank ni bil več njen član. Za nas je bil samo navadni civilni zločinec. Ali ovaduha je ovaduha.—Moramo ga zatreči, kakor prvo znamenje kuge, brž ko ga zasledimo. On je sovražnik nas vseh. Treba ga je prijeti, Gypo. In na tebi je, da nam boš na roko pri zasledovanju tega izdajalca, ki ti je poslal prijatelja v smrt. Kar je . . ."

V tistem hipu se je okence hrešče odsunilo in v odprtino se je pokazala točajka s štirimi čašami whiskeyja na pladnju. Gallagher je stopil k odprtini, plačal whisky, podal čaše Connorju in Mulhollandu, prejel menjani drobšč, usčipnil točajko pod brado, da je zavreščala, se zasmeljal, zasunil sam vrata, nato pa nasmehoma koračil k Gypu s kozarcem whiskeyja v vsaki roki. Eno čašo je pomolil Gypu. Gypo jo je gledal, a se ni genil, da bi jo vzel ali odklonil.

Spremljal je vse Gallagherjeve gibe s toplo in nezaupno zvedavostjo prestrašene divjine, ki meni, da ji kanijo kakšno zagosti. Zdaj je strmel v čašo, kot da sumi tudi v tem kakšno ukano.

"Vzemi," je rekel Gallagher mrzlo. "Vzemi, človek, če imaš količkaj pameti. Bolj ti kaže, imeti me za prijatelja nego za sovražnika. Ako nam nečes pri tem pomagati . . . e . . . bi si utegnili ljudje misliti . . . e . . . da . . ."

"U," je začel Gypo in se stresel po vsem životu. Nato je težko sopeč umolknil. Povzel je s sila visokim glasom. "Saj ni to, ampak . . . Pogledj . . . To je

zato . . ." Glas se mu je nenadoma znižal v hripavo kričanje: "Zato, ker sam pe vem, kaj delam."

Prenahal je. Gallagher je blišnil z očesom proti Mulhollandu. Mulhollandove mačje oči so neopazno pomežiknile.

"Tukaj sem stradal zadnjih šest mesecev," je nadaljeval Gypo, ki se mu je nenadoma usul cel hudournik besed. Govoril je kakor zamorec, votlo, gromovito in žalostno. "Potikal sem se tod po mestu in kateregakoli od vas dečkov sem srečal, je švignil mimo mene brez vsake besede, kakor da se nismo nikdar nikoli poznali. Bil sem tam gor v 'hiši,' živel iz rok v usta ob tem, kar sem pribirjal od mornarjev, zvodnikov in delavcev z doka. Bil sem brez obleke. Bil brez denarja. Brez nič. In nato mi prideš ti kar na lepem s svojimi prismođarjimi. No . . . uh . . . kako to, da je . . ."

Zopet je prenehal s hropečimi prsi. Kazalo je, kakor da se bo zopet raztogotil, toda nenadoma je stopil Gallagher bliže k njemu ter mu šepnil prijazno in tolažiljivo:

"Poglej, Gypo. Pomenil se bom izlepa s teboj. Priznal ti bom, da si za gibanje dosti storil. Zadnjih šest mesecev si plačeval globo za nevarni položaj, v katerega si spravil oktobra meseca vso organizacijo. Čez to naredimo križ z enim pogojem. Ako nam daš ključ, da pridemo do človeka, ki je ovdal Francisja Josepha McPhillipa, pa poskrbim, da boš zopet sprejet v organizacijo na svoje staro mesto v štatu glavnega stana. Na, vzemi to pijačo."

Gypo se je takoj izprožila roka. V svojo ogromno šapo je zagrabil čašo in Gallagherjevo roko zraven. Moža sta se skoraj borila, ko sta si skušala razrešiti roke. Toliko da je bila čaša svobodna, jo je Gypo postavil na ustnice in posušil. Nato je dostojanstveno, počasi koračil k kaminiu ter postavil nanj prazno čašo. S hrbtom proti tovarišem je postal, da si je z rčkanjem obrisal usta.

Potreboval je časa, da se je pomiril. Gallagherjeva ponudba ga je tako silno presenetila, da je bil ves iz sebe. Od tiste ga peklenškega trenutka, ko je odpehnil vrata v policijsko stražnico, se mu je pogreznilo vse življenje v črnočrn nepredoren oblak, iz katerega ni bilo izhoda za beg. Bil je sam, izvržen, obkoljen z vso tolpo svojih sovražnikov. Zdaj mu je iznenada ponudil sredstvo za ubeg sam veliki Gallagher. Gallagher, veliki Gallagher mu je stavil ponudbo. Zopet se vrne v organizacijo. Ljudje se ga bodo zopet bali. Zopet bodo bistroumni, možje vsak čas pri roki, da bodo snovali zanj načrte, ga oskrbovali z denarjem, ker izvršuje tvegane reči, ga branili, slavili njegovo neustrašnost, njegovo moč in njegovo . . . Mati nebeška! Kakšna sreča!

Ko si je pri plačilni mizi brisal usta ob rokav, ga je preletela blazna misel, tako silna je bila njegova želja, izkazati se takoj vrednega, da ga zopet sprejmejo v organizacijo. Za trenutek je gledal na moža, ki je bil šel na policijsko stražnico kot bitje izven sebe. V grlu mu e začelo grgrati. To je bil poskus s strani njegove pričujoče osebnosti, govoriti in ovaditi tistega zaslepljenega Gypa Nolana, ki se je opotekel na policijsko stražnico. Toda glas mu je v grlu zamrznil v kepo, in bolelo ga je, kot da so mu nenadoma otekle bezgavke. Zavedel se je, da je sam eno s tistim nerodnim možakom s poveljanjem

okroglim klobučkom, ki je šel na policijsko stražnico. Bila je samo nova zvijača enega dela njegove notranjosti, morda vesti, ki ga je hotela pregovoriti, naj izpove svoje izdajstvo.

Isti nagon ga je begal ves čas, ko je gledal McPhillipovo mater.

In natanko tako kakor so mu v krčmi, ko ga je prestrašila Katie Fox, možgani rodili bedasti načrt o mornarju v beznici, so mu ustvarili zdaj presenetljivo izmišljotino. Bušila mu je v glavo kakor nevihta z besnim hrumom! Obraz in oči so se mu zasvetile. Odprl je usta. Urno je stopil tja čez k Gallagherju ter šepetaje sikal in sopihal:

"Povedal ti bom, kdo ga je ovadil. Tista podgana Mulligan. Tako gotovo, kakor je bil Kristus križan."

Trije možje so se zgrnili okoli njega. Vsi so se nezaupno ozrli nazaj, nato so strmeli z napoli zatisnjenimi očmi vani. Bil je trenutek napetega molka. Nato je vsak globoko dihlil. Connor je podrsnil s prstom po jeziku pri svojem revolverju.

"Podgana Mulligan!" je naposled vzkliknil Gallagher. "Kako moreš to dokazati, Gypo?"

"Povedal ti bom," je krklnil Gypo zmagovalno. Nato je zopet premolknil ter se ozrl teatralno z namršeni obrvmi okrog. "Sam ne bi bil rad zinih, iz vzrokov, ki jih vsak pozna. Človek ni o taki stvari nikoli na trdnem. In, Bog ve, težko je človeka obdolžiti. Ampak, ker si že tako napeljal, kakor si napeljal, zapovednik, da je bil moj prijatelj, in da je v tej zadevi moja dolžnost, no . . . Pa vendar! Ubogi Mulligan!"

"O, tak daj no," je zavpil Gallagher, drhteč od razdraženosti. "Izgovori, kar imaš povedati. Podaj svojo izjavo, možak."

Toda Gypo se ni dal gnati. Polastila se ga je presenetljiva ošabnost. Segel je po čaši z whiskeyjem, ki ga je držal Gallagher še nedotaknjene v roki.

"Daj mi to, zapovednik," je rekel, "ko vidim, da ga ne maraš." Gallagher mu je nervozno podal pijačo. "Hvala. Na zdravje. A, dobra kapljica to. No. Takale je ta stvar. Takoj ko me je Frankie pustil v obednici, mi je kar šinilo v glavo, da je najbolje, če stečem za njim in ga poskusim pregovoriti, da ne bi šel domov. Ze prej sem ga nagovarjal, naj se umakne iz mesta in naj ne hodi na Tittovo cesto, ali muhast, kakor je od nekda bil, ni maral še besedice slišati. Pa sem dejal sam pri sebi, Bog mu bodi milosten: 'Ze prav, ljubi moj, jaz ne bom z golo roko v koprive segel, da bi tebe obvaroval, pa da me boš še po vrhu klet.' No, tako ali tako, brž ko je odšel, sem sklenil, da pojdem za njim in ga še zadnjič opozorim. Stekel sem na vežo in koga zagledam: prav Podgana, kako se plazi okrog vogala. Stekel sem po veži. Tam je stal pri vratih Podgana z rokami v žepih od suknje in gledal po ulici. Nato je stopil na ulico, Jaz za njim. Toliko, da sem se zagledal Frankieja, ki je zavil za vogal, za njim pa se je kradel Podgana. To je jasno ko beli dan. Prav res. Bog daj mrtvemu svojo milost, da sem tačas samo pomislil, pa bi bil Frankie to minuto živ, ne pa mrzel. Dejva še enega, zapovednik. Grlo mi je izsušeno."

Brez vsake besede ali pogleda je šel Gallagher k oknu in je potrkal. Gypo se ni niti vredno

zdelo, da bi zasledoval njegove kretnje. Njegova domišljavost je bila brez vse mere. Zavedal se je, da je čudovito prekanjen. V sruju je Gallagherja celo zaničeval. Zastran Mulhollanda in Connorja . . . Preceñil ju je z naglim pogledom, kakor pogleda človek dva dobra psa. Bil je tiste vrste pogled, kakršnega je upiral ponavadi Gallagher v vsakega.

Gallagher je prinesel novo čašo whiskeyja ter mu jo dal. Vzel jo je, a se ni z eno samo besedo zahvalil. Stopil je k pljuvalniku in pljunil vanj. Nato je pijajoč zopet na dušek požrl. Postavil je prazno čašo na kamin ter se globoko odkašljaj. Na glas si je za hrbtom tlesnil z rokami. Na petah se je začel zibati naprej in nazaj, kakor policijski stražnik.

"Kako, da nisem tega prej spomnil?" je zavpil, zroč zamišljeno v strop. Zdaj se je ves zagreznil v svojo prebrisanost. Ni opazil popolnega molka, s katerim so sprejeli njegovo zgodbo Gallagher in druga dva moža. S slastjo se je zamaknil v prejšnje dni, ko je imel na policijski stražnici kakega zločince v celici pod pazko. Po celo uro je večasi stal v nočni tišini ter trgal jelnika, strahujoč ga z očmi, z močjo, ki jo je nenadoma pokazal, z blaznim smehom, z nemim strmenjem. Zdaj ga je obhajal isti občutek. Razigran od whiskeyja, ki ga je použil, v zanosu od skrajne živčne napetosti zadnjih ur si je domišljaj, da so mu Gallagher in druga dva moža izročeni na milost in nemilost, da je on policist, oni pa civilisti, ki ga prosijo neke usluge, nezakonite usluge, ki jih spravlja v njegovo oblast. Prav tako je bilo prejšnje čase, ko je prodajal Gallagherju pri kozarčku pičle griljaje svojih podatkov; skromne in, kakor je mislil, nedolžne drobtinice podatkov o vsakdanjem poslovanju v glavnem stanu ter o razdelitvi detektivskega osebja.

"Prej spomnil — česa?" je vprašal Gallagher hladno.

Govoril je počasi in brezbrizno ter zamišljeno gledal Gypa. "I, jeze, ki jo je Podgana kahal zoper Frankieja," je odgovoril Gypo zaupno in z jako važnim obrazom.

"Na kakšno jezo namigavaš?"

"O, to pa je dolga povest," je vzdihnil Gypo, ko je stopil k pljuvalniku ter pljunil vanj. Nato si je potegnil kvišku hlače. S strahovitim hrumom si je odkašljaj. Bilo je silno mučno. "Naročil še enega, zapovednik, preden zapro," je kliknil še enkrat z osupljivo majobrižnostjo.

"Nebeški kolovrat!" je bruhnil Gallagher. "Ti si mi potraten gost, ti, Gypo. Ha, ha, ha! No, prav! Vsekakor si enega kozarčka še vreden."

Na skrivoma je pomežiknil Mulhollandu in Connorju, ko je šel k lini. Gypo je zaklical skoraj zaničljivo za njim.

"Podvizaj se," je dejal, ko je pogledal z jeznim obrazom na uro, "samo še minuto imam časa. Eno minuto je do enajstih."

Zopet so šle štiri čaše okrog. Gypo je vzel svojo in jo na dušek pogoltnil. To pot je vzel Gallagherju brez vprašanja čašo iz roke. Tudi to je zavrnil na dušek, kakor da hoče javno pokazati svoje piske zmožnosti. Mulholland in Connor sta hitala s svojo pijačo, kakor da se bo jita, da bo vzel tudi njuni čaši. Stopil je k kaminiu ter postavil prazni čaši nanj. Gledal je pet čaš, ki jih je bil izpraznil, ter široko smehljaj.

Imenik raznih društev

DOSLUŽENCI

Predsednik Joseph Lozar, podpredsednik Andrew Lekšan, tajnik John J. Kikol, 5345 Spencer Ave.; blagajnik Joseph Marković, zapisnikar Frank Kuhar. Nadzorniki: Frank Kuhar, Andrew Lekšan, Frank Virant. Zastavonoša Joe Skully. Zdravniki: dr. Kern, dr. Oman, dr. Perme. Zastopnik skupnih društev fare sv. Vida: Frank Brancey. Zastopnik delniški seji S. N. Doma, John J. Kikol. Društvo Doslužencev je na dobri finančni podlagi. Ima nad

\$7,000 premoženja in plačuje \$8 tedenske bolniške podpore. Društvo priredi časten pogreb za umrlim članom z udeležbo vseh članov. Društvo zbora vsako četrto nedeljo v mesecu v sobi št. 3, staro poslopje, Slov. Nar. Dom. Slovenci in Hrvatji od 16. do 45. leta se vabijo k pristopu.

SV. JOŽEFA, ST. 146 KSKJ

Predsednik Math Zupancic, 3540 E. 81st St.; podpredsednik John Kužnik, prvi tajnik Dominik Blatnik, 3550 E. 81st St.; drugi tajnik John Kaplan,

blagajnik Joseph Lekan, 3568 E. 81st St.; Nadzorni odbor: Vladimir Volcansk, John Kužnik, Rudolf Kenik. Društveni zdravnik Anthony J. Perko, 3493 E. 93d St. Društvo zbora vsako prvo nedeljo v mesecu ob 1. uri popoldne v Slov. Nar. Domu.

ŽUŽEMBERK

Predsednik Louis Roje, podpredsednik Andrej Škerlj, tajnik John Ubic, 1426 E. 55th St.; blagajnik Joseph Slogar, zapisnikarica Terezija Jakšič. Nadzorni odbor: Joseph Slogar, Frank Razinger in Rok Sprajc. Pomočniki pri blagajniku: Andrej Škerlj, John Zaverl. Vratar John Jakšič. Zdravnika sta dr. Kern in dr. Perme. Društvene seje se vse vdrsko prvo sredo v mesecu v Slov. Nar. Domu, soba št. 3 staro poslopje.

SLOVENIA

Predsednik Louis Tomse, 3846 St. Clair Ave.; podpredsednik Math Vihelc, 998 E. 78th St.; tajnik Joseph Derenda, 5334 Spencer Ave.; blagajnik John Fortuna, 1401 E. 47th St.; zapisnikar George Matijak, 1182 E. 71st St. Nadzorniki: Vihelc, Germ in Milnar. Društveni zdravniki: dr. Kern, dr. Perme in dr. Oman. Društvo zbora vsako prvo nedeljo v mesecu v Slov. Nar. Domu, staro poslopje.

LOVSKO DR. SV. EVSTAHIJA

Predsednik Anton Bevec, podpredsednik Frank Kosdon, tajnik Henry Krantz, 6113 St. Clair Ave.; blagajnik Frank Lušin, 387 E. 163d St.; zapisnikar Frank Praznik. Nadzorniki: Frank Lesar, John Renko in Frank Petrić. Zastavonoša Joseph Japel. Zastopnik S. N. D. Frank Petrić. Zdravnika: dr. F. J. Kern, in dr. Anton Škur. Društvo zbora vsako tretjo nedeljo v mesecu v Grdinovi dvorani ob 9. uri dopoldne.

SV. JOSEFA

Predsednik Frank Koren, 1583 E. 41st St.; podpredsednik Joseph Lauric, 678 Bliss Rd.; tajnik John Germ, 1099 E. 64th St.; zapisnikar Anton Bolka, 509 E. 143d St.; blagajnik Joseph Erbešnik, 6215 Carl Ave.; zastopnik za Collinwood Frank Košmrl, 455 E. 152d St. Nadzorniki: John H. Urbas, Frank Zakrajšek in Anton Zakrajšek. Zdravniki dr. Selškar. Društvo zbora vsako četrto nedeljo v mesecu v Slov. Nar. Domu, staro poslopje, soba št. 3.

SV. ALOZIJA

Predsednik John Vidmar, podpredsednik Jakob Resnik, prvi tajnik John Rogel, 3556 E. 80th St.; drugi tajnik Joseph Miller, blagajnik Frank Stražar. Nadzorniki: Joseph Mayer, Frank Mulh in Anton Škrl. Zastopnika za Slov. Nar. Dom v Newburgu: Joseph Mayer in John Perko, zastopnika za Slov. Nar. Dom v Maple Heights: Martin Mirtel in John Peskar. Društveni zdravnik dr. A. J. Perko. Društvo zbora vsako četrto nedeljo v mesecu v Slov. Nar. Domu na 80. cesti. Sprejema nove člane od 16. do 45. leta.

KRANJ

Predsednik Math Kern, 19105 Mohawk Ave.; podpredsednik John Broh, 1275 E. 55th St.; tajnik Joseph Kne, 1240 E. 61st St.; blagajnik Anton Sajovic, 1075 E. 61st St. Nadzorniki: John Kern, Frank Baznik in Frank Fende. Zdravniki: dr. F. J. Kern, dr. L. J. Perme, dr. Anton Škur. Društvo zbora vsako prvo sredo v mesecu ob 7:30 zvečer v Grdinovi dvorani, 6025 St. Clair Ave. Društvo plačuje \$1 bolniške podpore na teden, in \$100 posmrtnine za \$1 mesečnine. Sprejema nove člane in članice od 16. do 45. leta.

ZVON

Predsednik Andrew Režin, podpredsednik Joseph Blatnik, tajnik Andrew Zagar, 3569 E. 80th St.; blagajnik Joseph Plut, zapisnikar Anton Meljaš. Nadzorniki: Silvester Paulin, Domen Blatnik in Anton Erjavec. Pevovodja Primož Kogoj. Vratar John Cvet. Zdravniki dr. A. J. Perko. Zastopnika za Slov. Nar. Dom Anton Erjavec, Domen Blatnik. Za Slov. Nar. Dom v Maple Heights: John Cvet. Seje se vršijo vsako četrto nedeljo v mesecu ob 9:30 dopoldne v Slov. Nar. Domu na 80. cesti.

LOŽKA DOLINA

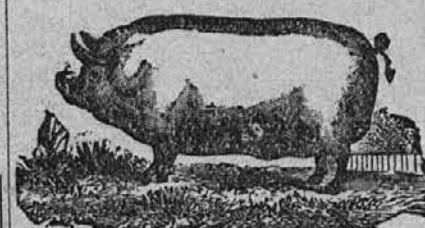
Predsednik Frank Baraga, 1102 E. 64th St.; podpredsednik Frank Truden, tajnik John Znidaršič, 6617 Schaffer Ave.; blagajnik in zapisnikar John Speh Jr., nadzorniki: John Kraševce, John Mlakar in John Ster-

JOSEPH J. OGRIN

ODVETNIK

401 Engineers Bldg.
Main 4126

Zvečer:

15621 Waterloo Rd.
Kenmore 1694Debeli prešiči
naravnost iz dežele

Vseh velikosti, živi ali osnazeñi, pregledani od mesta in jih pripeljejo kamor želite. Meso v kosih, sunke, plečeta, loins in vse druge stvari se dobe vsak teden in petek, kollema v pone-deljek in četrtek. Pridite in izberite si sami.

H. F. HEINZ

Vine St., Stop 150
Willoughby, O.
Tel. Wickliffe 110-J-2Maytag
aluminum
WasherMANDEL HARDWARE
15704 Waterloo Rd.
Tel. KENmore 1282

Michael Casserman

18700 Shawnee Ave.
PLUMBING & HEATING
KENmore 3877

NAZNANILO

V smislu pravil Slovenskega Narodnega Doma, 6409 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio, se bo vršila DELNIŠKA SEJA (LETNA KONFERENCA) na večer, dne 14. januarja, 1932 v avditoriju S. N. Doma, začetek točno ob 8. uri zvečer. Vabi in pozdravlja za

Slovenski Narodni Dom:

JOSEPH OKORN, tajnik.

Dr. in Mrs. Max Gecht iz Chicaga, katera so zločinci odpoljali, da bi dobili odkupnino. Ko so dobili \$2,000, so ju izpustili. Policija je nato polovila vseh šest gangežev, ki so bili zapleteni v odpeljavo in tako se je prišlo na sled veliki bandi zločincev, ki so zadnje čase odpeljali mnogo vplivnih oseb radi visoke odkupnine.

Bivši nemški cesar Viljem je te dni na potu okrevanja od težke bolezni. Ob tej priliki se ga kaže v raznih pozah v njegovem življenju. Na sredi je slika Viljema, kakršen je sedaj, ko živi v pregnanstvu v Doornu. Zgorej na levi je slika, ko seka drva, da se razgiblje; spodaj na levi kot vrhovni poveljnik v svetovni vojni; zgorej desno: Viljem in ruski car Nikolaj na potu na lov, leta 1914; spodaj desno: Viljem si prižiga cigareto.